

Griniklubbens styre - -

(Forts. fra side 1.)

følgeligste plikt for det styre som stod som garanter for et så dristig tiltak som dette måtte være, til stadighet og på stedet undersøke om forholdene var tilfredsstillende. Men dette er ikke blitt gjort. Selv politiets advarsel av 25. januar kom ikke lenger enn til formannen, de andre styremedlemmer visste intet om saken før de leste om det i Morgenbladet.

Man kan si at disse ting ikke angår offentligheten, og mene at saken med Griniklubbens julemarked bør være et privat oppgjør mellom klubbens styre og politiet. Men vi må huske at Griniklubben teller flere tusen medlemmer over hele landet. De fellaktige disposisjoner styret foretar, vil virke tilbake på hvert medlem.

Griniklubben er ingen «hvilken som helst forening» som kan arrangere dans og leven og tingel-tangel etter behag. Griniklubben pryder seg med et navn som fordrer uendelig meget. Konsentrasjonsleiren Grini vil bli husket i norsk historie. 1978 nordmenn avla den et lengere eller kortere besøk i krigsårene. Grini er et navn som er forbundet med megen sorg og lidelse.

I dag, snaue to år etter frigjøringen, er vi kommet så langt at politiet må

gå til stengning av et julemarked som dekker seg bak det samme navn.

Det forplikter å sitte i et styre for en Griniklubb. Hvis man ikke oppfyller disse forpliktelser, er det vanlig regel å ta konsekvensen av dette.

PEIK.

*

Under titelen «Prostituert veldedighet», behandler «Vårt Land» på lederplass i går skandalen som har oppstått omkring Griniklubben og dens julemarked i «Valencia». Vi slutter oss helt til det synspunkt som her gjør seg gjeldende:

«Grininavnet er blitt trukket ned i rennestenen. Det navnet som under krigen hadde fått en særlig glans over seg, fordi tyskerne gjorde stedet den sjeldne ære å samle der en del av Norges beste menn og kvinner og varmeste patrioter. Det ble endog talt om en ny adel i den forbindelse: Grini-adelen. Selv om langt fra alt som var samlet på Grini av tyskerne var førsteklasses norsk kvalitet, så ble dog navnet noe av en fane i kampen mot undertrykkerne. En fane som forplikter.

Med desto større forfordelse får almenheten nå vite at denne fane av Grini-klubbens eget styre er blitt trukket ned i rennestenen. Det er rett og slett sannheten om det «julemarked» som klubben satte i gang i «Valencia», det ille beryktede «Dorrehallen» tidligere lokaler, og som nå er blitt stengt av politiet. En står stum overfor den mangel på omdømme som klubbens styre har vist ved å innlate seg på det tvilsomme — eller rettere sagt helt utvilsomme — prosjekt med å arrangere et «veldedighets»-marked av den

type og på det sted. Et billig forlystelsesmarked med lykkehjul, automater, dansegulv, tingel-tangel og fjerderangs opptreden av damer i mer eller mindre luftig påkledding. Og så dertil «Grinikroen» som offisielt skulle være avholds, men hvor gjestene av begge kjønn hadde en egen evne til å bli mer eller mindre beruset.

Det er klart at eieren av «Valencia» grep til med begge hender i et samarbeid med Griniklubben. Navnet var som sagt så godt, at det skulle støtte opp det moralsk vaklende «Valencia» som «trengte en åndelig utluftning» etter det ryktet lokalet hadde hatt gjennom de siste årene. Men hva skal en si til at Grini-klubbens ledelse kunne gå hen og prostituere seg selv slik som er skjedd? I veldedighetens og Grinis navn! Her har styret latt denne fallgruve av verste sort som «julemarkedet» straks utviklet seg til å bli, fortsette i månedsvis inntil politiet ble nødt til å stenge det. Styret har ikke selv hatt renslighetssans nok til å gjøre det. — formodentlig på grunn av alle de pengene som bulen ringlet inn i kassen. Og for disse skitne pengenes skyld har man sett på hvorledes masser av unge mennesker — for en stor del for barn å regne — hvirvles inn og ned i et råttent halv- og halvprostituert miljø.

Det er ikke nok med at Grini-klubbens julemarked blir stengt. Det må også kreves en ardentlig utluftning blant de ansvarlige i klubbens ledelse for skandalen. Og det må kreves regnskap for de midlene som er kommet inn på uhumskheten og bli tatt en særlig stilling til deres anvendelse. Veldedighet er ikke tjent med midler som skaffes til veie uten hensyn til midlene.